

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

הה דוקינ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

אשר לדמיונו אין דמיון ולתפארתו אין תפארת והכל לא
 כמבני אגלו לא כלל היו והוא אינו מושג מפני חוב ועלתו
 ויפני קטנות השכל שיש בנבראים ובהיות מודון העבד
 לא דוכו לא נרא' משניהם דבר ורוב זכות האור הקסוף אין לו
 ערך וירוב הזכו' כמשכו ממנו נכורות מלאים זיו וחדר שופכי'
 (כ"א ממשכים) שפע וברכה לכל העולמות ולכל הנבראים
 מי ויכל לדבר השפע והברכה כמה הוא שלם ולדמיון השפע
 שיוצא בנכורות קראו כבוד יהו' והנכורות כמאלו כמין כ"ו
 זו גדולה מיו וזו גדול' מיו כולם מלאים זיו והדר ומד' אחת
 קוספת על כולם הוא שורש המנוחות ואחר זה המאור הקסוף
 על הכ"ו הוא יוקום המנוחות שמשם מתפרקים עליונים
 ותחתונים וכאשר היונו הזה כעש משם יוצאות המאורות
 הגדלו' ויון לו מאורות הגדלו' כתפשו המאורות המשקטים
 דרכי בני אדם ונס המאורות המיישרים דרכי בני אדם ועל
 המשקטים הללו כתיב וברא' לקים את התכנים הגדלו' הם
 המושלים על כל דרכי בני האדם ומיישלתם בשעות ידועות
 באשמורת הבקר ובאזני היום ובשעות ראשונות הלילה ויון
 רוב זכות המאור שגודונו באדון הכל שהו' לקינו כבדל ממנו
 מאור פונה למטה וברדת המאור הפונה מטה נתבונן כל
 המאורות וכל הנברות וכל הממשלות ומרוב התקדו' הנאה
 הזה הזכר מתבוננים הנינוחות והם השרפים בעלי הכולת
 ולאחר כך שהנבירה התמילה להקליט מתפשט' ממנו מאורות'
 תנזירים בנורות בעלי שכל והם השמלים וכן כולם מזה
 היוקום מתפשטים ומזה היוקום הנשמות יוצאות וכדע לנו
 באמת כי כל הדברים תלויים בהק' בה ואפילו יתוש בן יומו
 הוא הופרכסו והנה נודע לנו שאם הקב"ה לא היה אחד
 בראש מכל מיני הדמיון והראייתו ושאינו תופס יוקום שלא
 יוכל לפרנס לכל ברואיו שהאיל והוא אצראו מכל לו הדברים
 ממשלתו (כ"א אז היה נרסק מכל לו הדברים ואין ממשלתו)
 היתה מונעת לכל הקנוות ובה הענין אין לנו להארך וזהו
 כיקוד שצא שבאות הג' ואלה הם שמותיו שם הראשון יי'
 והוא המודונו למנוחות הנורא וממשלתו של זה השם אין לו
 ערך ושם השני אד' נ"י הוא הנקרא הדוס רגליו של רס ושם
 יוקום היונו התמתן שמשם הנבאות והמילים יוצא' והוא
 ב"כה תמתנו' (כ"א עליונה) אשר משם שואבים כל הנברא'
 ואלו שני (כ"א שמות) היוקמות כמאלו מיוסדים על היכל
 האהבה שהוא יהוה יוצא' אליו שני המאורות לנהוג את
 יכולת שם יהו' ה' ואם לדדוס ואם לנפון מאו' הד' והוא כמו
 ענין מאור הב' ולפי שמוצא הפרש בין זה לזה שזה המאור
 הד' נקרא ויקוד מים חיים וכוזלין מן לבנון ויוצאים המים

בני דרכים הם ו' קנוות העולם והס' הכהרות (כ"א
 הכקנות) שיוצאים מנ' ע' וזה המאור הוא הנקרא רקיע
 העליון מתנבר בנבירה עליונה ומכסה ברוב נברותו לכל
 הדברים ומתקד' (כ"א ומתקד'ים) המאורות בארס
 (כ"א בראות) שהוא מתנבר ועלה אל כח מקורו העליון
 הגדול והנורא ובהיותו עולה כסה לכאן ולכאן והוא הנקרא
 מסך העמוד לפני המלך לכל יראו פניו ושרתיו עושי רצונו
 (כ"א כל רק עושי רצונו) והוא רקיע שכאשר אותיותיו
 רואים בכח מקורו יוצאים (כ"א מכעים) לעלות תמה ולקנו'
 נקם והוא כיקוד הנבירה וממנו כמשכו כל הנברות וכל
 הממשלות וממנו כתפשו והוא כח מכנים התאווה בלבות
 בני אדם ומעמיד ינה' ר במקומו והוא כח שמשם משפט
 ונדקה יוצא והוא כח שכאשר הוא מתנבר ועולה בנבירה
 כל המאורות עומדין בהבא ותשש כח הסכל (כ"א הסכל)
 ולא היה יכול לסבול ותשש הרמזים וכתנבר הנבירה ועלה
 אל מקורו מקור הנעלם ועמד לפניו כדמיון נבור וידו
 פרושות וקשתו בידו לעשות משפט לולי ההדר והזיו היוצא
 מלפניה הכבוד שמתפשט על הנבירה ומכסה עליו וזינו
 יכול לכאת ותשש נברותו ועמד מפחד מפני המאור המכסה
 עליו הנעלם מעיני כל בריה וזה שמו שמוצא לרקיע אלהים
 והוא כיקוד פתח פתח הנברות והוא המנוחיא והמנוחיא
 כרצונו ומראהו כאש אוכלת וקול שאינו כקול מים רבים
 וזוהרו כזוהר השמים לטוהר ונבולו ידוע מן המערב ועד
 המזרח מן שם יי' (כ"א יהו' ה) ועד שם אד' כי והוא בין
 שניהם מתפשט ואם בראשון נקשר נברותו תשש מפני רוב
 הרמזי' ואם באחרון כתחוק נברותו ומתנברת מעלה מעלה
 ומזהר לפעול פעולותיו כמו שראוי וכיון הכיקוד הזה
 יוקם כ"א מע"ט מים זהו סימנו העליון רמזו כמותו בלי
 קדושה ומזהר לפעול ושם אה' יה' כלול עמו אין תכלית
 לפעולותיו והנה לך הכיקוד הכנון והמעולה עד אין קץ לא
 פירשתיו כי הוא כלול בשיר השירים כזה שיר השירים אשר
 לשלמה ולשם תראה כמה לאין סוף בזה הכיקוד המיישי
 שאפרש עכשיו בעזרת השם ית' ויתעלה :

ניקוד הה'

הוא שורש הכיקודים בנבור וברמזים
 מתנבר משמיע שאינו מן קנה הארץ
 ועד קנה הארץ מתנבר לעלות כאשר מתפשט מן שורשו מן
 שורש אילן החיים ובהתנברו באקונו ממעל לראשי הקו' קוסף
 על כלם ומרעיש' מפניו ובעלותו א מקומו כיהו מתנו הרס
 וכמה ממשלות שבר' לקול שאינו אין ערך ואין דמיון
 ובהתנברו

ובהתגברו לעלות כתפשו כנסיו למורק ולמערב ולכפון ולדרום ולמעלה ולמטה לוקצנות וגם המאורות עליונים וגם התחתונים לא נדמו אלו כלל היו גם מן השורש גם מן הענפים ולשורש ולענפים מרעיש כי הוא המכה גם בלי ידים ורגלים לא מרוב גבורתו הגדולה ומהתפשטות כנסיו כה וכה נכדו וכקשרו ועמדו כל המאורו תחתיו והו' כמכה לזולק לכהנס אע"פ שיש במאורות גדול וכבד יותר ממונו הוא המומר דבר לעשות ולהעשו כן לקוסים בכלו וליודעי' מקורו יחי ברוך מקורו ומקורו כמ' הוא המתנא' על קבריו ומרוב גאותו זה וזיוו והדרתו כתפשו ממונו מאורו לאפים ולרצבות אין קץ להמונו ואין לסבול שאזנו ואין לראות יכולת להביט בו פיו ואין שכל ואין חכמה להשיג גדלו עד כי גדל מאד כי מן הרי"ת (כ"א הרוח) לקחו כח וגבורה וזיוו וקמיה לפי גדלו מאד ומרוב התגברות המאור הזה -

(כ"א כי גדל מאד) וינא שמוע בכל המאורות וכשמריחם (כ"א וכשמריחם) אותו נבחות הנלגלים העולים בקו המישו' ומתגברים מאד כי מן הרוח לקח כח וגבורה וזיוו וקמיה לפי גדלו ומרוב התגברות המאור הזה בעלותו בגאותו ובגאונו כתחלק לשני חלקים וכאשר נתחזק כודע כי מן מקו' אחד מקבל והוא נמשך כלל היו אצל מקורו לכן המבין ישמע דברי חכמה כי אפילו שנתלקו לב' ראשים גם שניהם נמשאו אדוקים בכח מקורם הנעלם ובה תבין כמה הוא כח המקור (כ"א המקום) שאפילו שנתלקו בדרך העליזנה (כ"א העלמה) כוונאו שניהם קשורים ואינם יכולים לנאת מתחת כח מקורם ללכת ולהתגבר כה וכה כי לא בידם הממשלה שאפילו שהם כוהנים לכח הנכבד והנורא מכח אחד (כ"א אחד) בא כחם לשניהם ובהתחלקם שניהם האחד כותן פניו למעלה להתגבר ולעלות ובהתגברו לעלות מרוב גבורתו כתפשו ממונו מאורות הגדולים שלמכנינס אין מספר והם הנקראי' צובאים שתח האהל וכלם כוונאו קשורי' כגורו המור כי זה המאור שנתן פניו למעלה כקר' בלשון משל גרור המור ובהתגברו לעלות כותן פניו ופורה כנסיו לעלות אשר הם צ' המאורות המקבלים ממונו אשר שם הא' צבא"ות ושם השני שר'י ובהתגברו לעלות א' מימינו וא' משמאלו נשועה שירתם משני כנפים האו וההיזרק ועד ההיערב כמ' ש מוכנף הארץ ומירות שמונו נבי לנדיק ונומר וזו היא השירה כאשר היא יונאה יוצין הכנפים מונעת עד ומקום אור המציאות הנעל' אשר הוא כבת הכבות ובהניעה שם כתאמנ' יותר והתחילה לקוור תלילה אל הט"ו מעלות השיר וכן היה במקדש היה הלוי עולה במדרגה ראשונה והיה מרכן מכוין רבת הנלגל

הראשון לנקודים ידועי' וכאשר היו שומעין נבא לנגל ראשון שירתם היו מקרידים (כ"א מתקרידים) מאד מאד והיה הכהן מקטיר קטור' בהיכל והיה הלוי עולה במדרג' השנייה והיה מרכן ברכת לנגל שני וכן עד לנגל העשירי כשהיה הלוי במדרגה העשירית היה עולה מעלה מעלה והיה זוכה את השם באותיותיו וכניקודו זה שאני אומר עכשיו והשיר שהיה מרכן הלוי כשהיה עומד בראש המעלות היה מוכיר את השם אה"ה בנענועו (כ"א בתנועת נורא) ואם הקרבן היה של איש רשע והיה דומה לנדיק והיה עושה סטאיתו בסתר ולא היה מביא קרבן על אלו המטאת אז העשן לא היה עולה כ"א בעקלקלות והיה אומר הכהן ללוי הרף ידך מן השיר. וזה המאור המביט למעלה מן יוכל לדבר בגבורתו וזיוו והדרו והוא למקומות ידועים עולה אין (כ"א מן)

מקום למקום בראשונה עולה ונותן פניו לקברות התאוה ואח"כ לתבערה ושם נתגברו ושם כתמלאו הנכורות שפע גדול מאד ושכחו אל ים הערבה הוא שם הנורא נבאו' ת המאור שנתפשט מזה המאור (כ"א מימינו של זה המאור) הגדול ומתבערה עולה א' הר ההר (כ"א הר העברים) והם שני מאורות מורכבים עולה זה על זה שאשר המאורות מניעים עד זה ההר נתאלכו כולם וכאשר התכנס בתחמתו מניע לזה המקום מיתתו בנשיקה מרוב התאוה הגדולה מן זה המקום עולה המאור הזה א' הר העברים הוא הדרך שאשר כל המאורות מתפשטים מן מציאות העליון בדרך הזה עוברים וכשומניעים עד זה ההר שם מתעכבים מרוב שמחת המקו' הנורא הזה ומן זה המקום עולה א' ים הקמח' ושם מתעכב (כ"א מתגבר) וישע עולה א' חזר המיוזנה מן הקמר המיוזנה א' חזר הפנימית ומן חזר הפנימית אל מקום מציאות הנורא שם מתחבק ושם מתעלה וקוור תלילה אל מקומו אשר היה אהלה בתחלה וזוה המאור הנורא הכה כל המאורו' מתפשטו' ובו עומדים ובו מתפשטים ובו מתפרסמי' ונקרא שמו יי' ויי' ויי' ויי' ויי' וזה השם תמנא' הו' בן ארבע עשרה אותיות וסימין כי יד על כס' י' והו' השם אשרי' אנוש יודעו וגם פועלו בטהרה ופעולותיו אין להם ערך והו' ונא מן ברכת כהנים מן ר"ת "ברכך" יאר' "ישא" ושמנו' את' "שמי" על' "בני ישראל" ואני' "אזרכם" ושם יה' ו' בסופן נשרש ונראה מזה העניין כי המאור הזה בי' ד מעלות עולה שהם י"ם וארבע היכלות שכוונאו למעלה שהם היכל האהבה שם יהו"ה (כ"א יה"ה) היכל השלום שם יהו"ה היכל העו' שם יהו"ה היכל הקמדה שם המכותו' עומדו' ושמנו' י"ה (כ"א י"ה) ושמעלה הט"ו הוא אהינו ואכנו' עבדיו הוא מלכינו והוא

מפרנסיו ומושיעו מכף אויביו והמאור שכל יומיו למוט
 מי יוכל לדבר תפארתו והדרו ויוו בתתו פניו ארצה מרוב
 שפלותו ועכוותנותו והוא מאור שכאשר יוצא מן שרשו מן
 השם יהוה כדי להכניחו אין לו ערך ודמיון והמאור הזה
 שנתן פניו ארצה מרוב שפלותו והענוה שמוצא בו מתפשטי
 כל כמות העליונים והתחתונים והם נקראים ז' היכלות
 המרכבה וז' היכלות הללו הם ז' מאורות שזה אין דומה לזה
 אומרים שזה המאור שמוצא בו מתפשטים ז' היכלות הוא שם
 יהוה שמונה אותיות המאור הנזכר למעלה ולו הם שמונת ז'
 היכלות שם הראשון יהו. ושם השני יהוה. ושם השלישי
 יהוה. ושם הד' יהוה. (כ"א יהוה. ושם ה' יהוה. שם הששי
 יהוה. (כ"א יהוה. שם הז' המוסף והיותו יהוה אשר
 ניקודו זה אשר אינו מפרש ולו השמו אשר פירשתי עד עכשיו
 הם שמונת ז' היכלות לכל הדברים פועלים בלי טהרה וזה
 המאור הפנוטה הוא אש ומשמ' האש וישריף האש התחתון
 ואש העליון ואש העליון אפילו שהוא שפל ועניו וכתמיכה
 (כ"א וכמו) המאור הזה הנזכר לכהונ כל המאורו המתפשטים
 והיוצא בקו הנישן בלבד וזה המאור ברוב הדרו ויוו וכתמיכו
 מניירת צורה לכל בעלי השכל ונותן שכל בכל צורה וצורה כפי
 יכולת הצורה ונקרא שמו של מאור הזה הקדוש והנזכר
 ובהומוקיאומפ. הוא בן יב אותיות יוצא מר"ת של פסוק
 "יהי בנסוב הארון ויאמר משה קומה יי" ויפנו
 אויבך ויכנסו משכאך משכך ונקרא כו"ט בתורה והוא
 מאור שהכניו את ישראל במדב והוא שם היועל סימה והנוקם
 נקם והשוחר לאדם והיופזר המון מעל העיר והיוצא מורך
 בלבנם והיוכנים חכמה והמראה גבורה בלי מלאך ובלי טהר
 בלבד הכוונה שתהיה שלימה והוא שם שכאשר ניקודו כלול
 עמו שהוא יהוה בניקוד מן יכודים שמוצא לו אין דבר
 שייעמוד לפניו והו כיקוד ש"א שפירשתי עכשיו באות
 ראשונה מן השם שהוא הכיקוד המיישי ולו הכיקודי כשאנו
 בפעולות אומר ואסדר איזה כיקוד תשים בכל פעולה
 ופעולה כדי שתנא הקמיה לאור ותתפשט בכל העולם (כ"א
 וכך זה השם כלול עם ניקודו) וכך הוא ניקודו.
 ובהומוקיאומפ. ובהומוקיאומפ. וזה הנכון
 בניקוד. מאור השני כאשר הוא יוצא מן היכלו
 במראה הנזק מתפשט כה וכה מרוב התפשטותו לדפנות
 המרכבה כתגבר מאוד וברוב גאותו כתעלה מיוכו כינון א'
 וצראה השביב ברקיע כמו כר אכל לפי חשיבות הרקיע אינו
 מאיר וכאשר מתפשט יותר מניע ויוו וקפה הארץ ועד קפה
 הארץ והיו שורש השורשים ויסוד היסודות שאמרו למעל כי

באמתם

אש
 והיה
 שנייה
 שהיה
 וכה
 שר
 וזכר
 קרבן
 איתו
 מן לא
 ידן
 ורתו
 (ן)
 גאה
 שפע
 אית
 (ר)
 והס
 רות
 מתג
 דולה
 הדרך
 בדרך
 מרוב
 שבת
 ה יין
 מקום
 ה אל
 ה כל
 רכסי
 ארבע
 אנוש
 יוצא
 שני
 כשרש
 שם
 ה שם
 ו שם
 יי (ה)
 והוא
 כו

במכותם יותר כן נסוגו אחרי מפני שהם לא יצאו מן האמונה
אבל אינו חוזר כי בגבורתו ובנפלאותיו הם הדברים שיוכל
השכל לכוון והשכלמה ונריך שזע"ן ותביט ותרצה חכמות
לאין סוף ועתה הסבת ושית דברי חסידים וחכמים והאון
לקבלם מיני מאורות כמלאו למעלה גדולים ואדיר וכולם
ויתפשים מן שורש האמונה מן שם אה"ה ונכאיתם
מוקומם אז וכתבו פניהם להתפשט בכל יכולתם וכתעברו אלו
עם אלו וכתבו אלו באלו ונרכבו אלו באלו אבל זה המלאו כאשר
יונא ומתפשט איננו מתערב כי אט הוא לבדו הולך והמאורות
הרונים להתערב אלו נשרפים באש ונלכך נרקחו מינו מפני
יראתו ובעלותו למעלה כן הוא מלהט האשיות הקוקות לכל
יראו ויקרבו בממשלתו ולראות תפארת גדולתו ובעלותו
אינו עולה מפני רטובו כי אט בהכרח מוכרח מכת אחר גדול
מונו כדי לדעת ולהבין כי לא לו לבדו המושלה כי אש עומד
עליו (כ"א שומר מעליו) אינן כורא מואוד ובעלותו
להשתחוות אבל מוקורו שמשם הוא מתפשט אז לכמה שרים
ומכלל וכמה מלכים ושתמיום לפניו כי הוא הנקרא המלך
שמועל ראשו העטרה והוא הנקרא ברית עולם בין הק"ה
ובין ישראל לכלתי וברתו בני ישראל מעל פני האדמה כמו
שמורה הכתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא
מאסתים ולא געלתים לכלותם להפך בריתי אתם והוא
היורשים הכהא שבוימים החיות שמשם מתפשטים וכל
הדברים של מעלה אל האדם העליון שהיא הסכמה והוא שם
יהו"ה ואת היא שכינה עליונה כי המיאות לא כמלא עם
הכסא למעלה עאל"ו עליה לא מעלה לו במקום גדול ובעל
מקום אשר לא השיגוהו לא שרפים הגדולים ולא חכמים
גדולים ולא אנשים חשובים כי כולם עמוד תימהים בראותם
מקום הגבלם הזה ששם שורש השרפים (כ"א השרפים)
שם יסוד היסוד ושורש האמונה ארון המתנאה יסוד המכונות
שימונו עמודו קרדו כל בעלי השכל הגעלם והוא ניקוד קולם
שבאות השלישית מן שם המיוחד וזה שמו אשר כמלאו לו
הוא הנקרא פועל כל הפעולות שמו הוא ה"ה (כ"א ה"ה)
שם שהיה מזכיר כ"ב ב"ה בהיותה עולה על המוצב להקריב
קרבת והיה העשן עול דרך המישור והוא שם ידוע למקובל
שאינו מתערב בשום מאור אחר מפני רוב זכותו וגדולתו
והינקבלים מינו סימנים זה שמו"ה (כ"א סי"ו לע"ל) הם
הנ' שרפים הגדולים אשר פירשתי מעלתם כמה היא גדול'
לאין קץ והמאור הד' הוא תולדות הנ' כי בהתפשטו מן
מקורו מן מאור (כ"א ממקומו ומאור) הנ' אשר פירשתי
למעלה אז פוכה מטה ומושיע חוסים ב"י מניל עשוק מיד

ניקוד הו

עושקו והוא אינו מתערב עם מאור אחר ולתי הוא לבדו
יורד ופורש כנפיו וכוונת המרכבה ומן זוהר הכנפים האלו
נתפשטו מינו הכרובים הפורשים כנפים של קדש הקדשים
ואלו הקדש' שראו למאור הגדול הזה והמלאו ביונין כמלאו
שם מאות (כ"א אמות) בכל ככף וככף משם יונא שפע לו'
הקמות ושמות הכנפים קדו"ש ובר"ך מיימין קדוש וברוך
משמש להנוף נקרא בשם היקור אהו"ה יורד מוכסה הגלגל'
ביוו ובהדרו ומשם יונא הקדושה והכרבה והס"ב מעלות
הא' כנזחה והשני רוח קודש אלו שני המעלות הגדולי אשרי
איש יודע מקורם הגעלם והווי ניקוד שרק שבאות רביעית
של שם (כ"א יהו"ה) והווי מאור גדול למעל בשפלות ובעובה
והוא מקום שכל המאורות וכל הנביאים החוקים מתאכלים
בזה המאור מפני רוב הזכות והטהרה והקדושה שמתאוו בו
ואלו הן הדברים החוקים והמאוראים ובכאן נשלם ניקוד הו'
וסימנים ררור המורה דודי לי ובה הכיקוד שהם המאורות
החוקים מאד בהם נקשרו ונכררו כל המאורות ונעשו כלם
כדמיון כדורי כמו הגלגל ההולכו' כב' אין בהם כפתל ועקש
כולם חוקים וכמאוראים למצין וכל המאורות שמתאוו להם שמות
ע"ד ההו"ה פועלים כלם פעולות כמו שפירשתי בשמות
הקדושים שמות הניקודים אשר רמותי ואם תע"ן בשמות
תראה עיקור גדול ובכאן נשלם ניקוד החמישי:

והוא ניקוד כשני מינים ידועים
כינד אות יו"ד כמלאו לה צ'
ניקודים ואות ה' כמלאו לה ב'
ניקודים לכל אות וז' וזה עיקר גדול ונריך שהאות תקר'
בשני ניקודים בנחת ובהשק' ואז תוכל להבין כמה הוא כעל
ולב' ניקודים הללו כמלאו להם ב' שמות סימנים מרא' גדולת
ויפיים ותפארתם אשר הסימנים בהם יש סודות עיווקות
פתוחות וסתומות לפתי ונריך שתשים מחשבתך באלו ה'
ניקודים הנוראים האמיתיים אשר הא' סימנו בשיר השירים
והשני בתורה והוא מאור אחר מתפשט ויונא דרך קו המיש'
באות הוא ז' של שם יהו"ה וכאשר מתפשט ממוקום המיניאו'
הידו' שלא כמלאו לו שם מפני רוב מימלתו הגדול ותפארת
ויפני שלא כמלאו לממשלתו הגדולה לכן לא כמלאו לו שם
אשמותיל בא' לק' מ"ס (כ"א כל' באל מלך כ"א בא' שו'
שמו של הק"ה) והמאור הזה שמתפשט מינו וכתן ש'
למעלה לעלות ולהתגבר אל מקום המיניאות להדבק בש'
ולקבל מינו כח ובראות החכם שמונת פני כל המאור'
לעלות ולהדבק בו צרם ומגדילם ולקבל מינו כח הגבו'
התמל

התמיל ואמר
ואמר אלהים
ותפארתך ע'
ולכולם העמ'
וכאשר מיניש'
אחת ודבר אי'
משפיעים הם
מהם והם כמ'
ופכדין יהו"ה
צהם טעו כמ'
נדמו כאין אל'
הזה הראשון
גדולה כדי לה'
בראיו של הק'
והמורה והגב'
כדמיון הר גד'
ואלים הכרקים
והסופה קול ה'
מתפשט מינו
הבראים ואחר
שיה שד' היוו
האשיות אליו וז'
האש וזה ואש
הוא המאור ה'
לו כמיון רמ'
אלו שמות הר'
לקבל כח הגבו'
מאור העולה
ופרכסתם והוא
שמו אהיה
המאורות שאין
לשום לו גבול
הו"ה (כ"א אר'
ידע יוקורו
המקבלים מינו
אשרי האדם
אמת שיה היוו
שם ושורשו כש'
עונים והנשתי
מוסדו